

Ogólne zasady postępowania w infekcjach narządu wzroku

Infekcje narządu wzroku stanowią najczęstszą przyczynę dolegliwości pacjentów zgłaszających się do gabinetów okulistycznych. Są także groźnym powikłaniem urazów i zabiegów operacyjnych.

Konsekwencje:

- możliwość trwałego obniżenia ostrości widzenia, a nawet ślepoty.

Podejście do problemu:

- szybkie wdrożenie adekwatnego postępowania, co stwarza warunki dla zapewnienia pacjentom komfortu i bezpieczeństwa leczenia.

Diagnostyka:

- wywiad: ból, zaczerwienienie, pieczenie, światłowstręt, nadmierne łzawienie, pogorszenie widzenia; urazy, operacje oczu
- pełne badanie okulistyczne:
 - badanie w lampie szczelinowej
 - wzernikowanie dna oka
 - pomiar ciśnienia wewnątrzgałkowego
- inne badania okulistyczne: np. usg gałki ocznej, angiografia fluoresceinowa

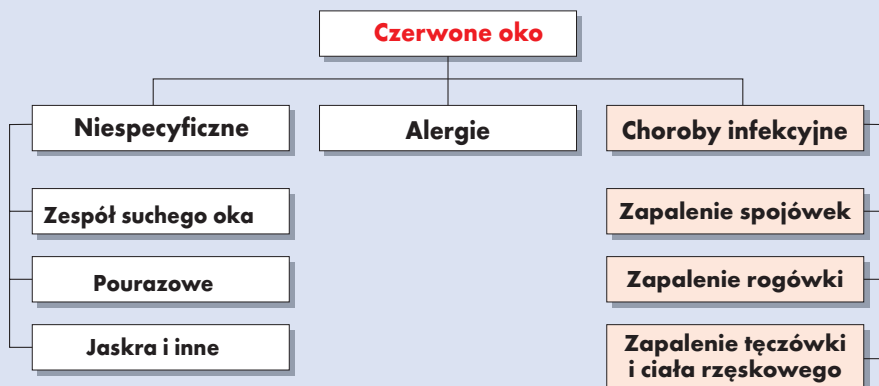
Badania dodatkowe:

- posiewy mikrobiologiczne z określeniem wrażliwości na leki
- oznaczanie poziomu przeciwciał w surowicy pacjenta
- oznaczanie antygenów wirusów

Specjalistyczne testy:

 cytologiczne, DNA, PCR

Najczęstszym objawem infekcji narządu wzroku jest „ **czerwone oko**” – wspólny objaw dużej grupy schorzeń. Zasadnicze znaczenie ma więc umiejętność szybkiego przeprowadzenia diagnostyki różnicowej.

Diagnostyka różnicowa najczęstszych chorób infekcyjnych oczu

	Zapalenie spojówek	Zapalenie rogówki	Zapalenie tęczówki i ciała rzęskowego
Ostrość wzroku	b/z	↓(↓↓)	↓
Ból	brak lub słaby	silny	silny
Przekrwienie	powierzchnowe	rzęskowe	rzęskowe lub mieszane
Rogówka	przeziarna	zmniejszenie przezierności + naciek + owrzodzenie	osady na tylnej powierzchni
Komora przednia i ciecz wodnista	b/z	b/z lub tyndalizacja	tyndalizacja
Żrenica	b/z	b/z	wąska
Ciśnienie wewnątrzgałkowe	b/z	b/z	b/z, ew.↓, ew.↑

Algorytm postępowania w infekcyjnych chorobach narządu wzroku

• Postępowanie przed rozpoczęciem leczenia:

- pobranie wymazu spojówkowego/zeskrobiny z okolicy nacieku/owrzodzenia*,
- wykonanie posiewu w celu określenia czynnika etiologicznego,
- ocena lekowrażliwości wyizolowanych drobnoustrojów.

• Postępowanie przed uzyskaniem wyniku posiewu:

- miejscowe stosowanie antybiotyku o szerokim zakresie działania – w postaci kropli lub maści,
- modyfikacja leczenia zgodnie z wynikiem posiewu i antybiogramu – przy braku poprawy stanu klinicznego po 2–3 dniach wstępnie stosowanego leczenia.

• Ogólne zasady:

- usunięcie zalegającej wydzieliny i przemycie worka spojówkowego 3% roztworem kwasu bóricoego przed miejscowym podaniem leku,
- unikanie stosowania więcej niż jednego antybiotyku, a jeżeli istnieje taka potrzeba – stosowanie antybiotyków działających synergistycznie,
- kontynuowanie leczenia przez 2–3 dni po ustąpieniu objawów klinicznych (nie należy przerywać terapii przed całkowitym ustąpieniem objawów).

* Identyfikacja czynnika patogennego na podstawie badania bakteriologicznego – z określeniem jego lekowrażliwości – obowiązuje w przypadkach o cięższym przebiegu:

- przewlekłych stanach zapalnych nie reagujących na leczenie
- zapaleniach rogówki
- infekcjach wewnątrzgałkowych

CHOROBY INFEKCYJNE NARZĄDU WZROKU

ZAKAŻENIA APARATU OCHRONNEGO

- Jęczmień
- Czyrak powieki
- Róża
- Gronkowcowe zap. brzegów powiek
- Kątowe zap. spojówek i powiek

ZAPALENIA SPOJÓWEK

- Bakteryjne
- Chlamydowe
- Wirusowe
- Grzybicze
- Rzeżączkowe

DOROSŁYCH

NOWORODKÓW

ZAPALENIA ROGÓWKI

- Bakteryjne
- Rzeżączkowe
- Wirusowe
- Pierwotniakowe
- Grzybicze

ZAKAŻENIA NARZĄDU ŁZOWEGO

- Przewlekłe zap. kanalików łzowych
- Zapalenie woreczka łzowego
- Zapalenie gruczołu łzowego

ZAKRZEPOWE ZAPALENIE ZATOKI JAMISTEJ

ROPOWICA OCZODOŁU

- Przezprzegrodowe zap. tk. oczodołu
- Zapalenie tkanek oczodołu

ZAPALENIE WNĘTRZA GAŁKI OCZNEJ

Zasady postępowania w poszczególnych jednostkach chorobowych

ZAKAŻENIA APARATU OCHRONNEGO OKA

Jęczmień (ostre zapalenie gruczołu łojowego) (*S. aureus*)

- kompresy rozgrzewające z riwanolu
- miejscowo: maść z antybiotykiem
- jęczmienie mnogie i ich powikłania: antybiotyk ogólnie

Czyrak powieki (ostre zapalenie mieszka włosowego) (*S. aureus*)

- antybiotyk miejscowo
- ciężkie przypadki: antybiotyk ogólnie

Róża (*S. pyogenes*)

- antybiotyk doustnie (pochodne penicyliny, cefalosporyny lub makrolidy)

Gronkowcowe zapalenie brzegów powiek (*S. aureus*)

- higiena brzegów powiek: rozcieńczony roztwór szamponu dla dzieci
- mechaniczne oczyszczanie brzegów powiek
- antybiotyk miejscowo co 2–3 godz.
- steroidy w kroplach 4 x dz. przez 7 dni

Kątowe zapalenie spojówek i powiek (*H. duplex*)

- miejscowo: antybiotyk z grupy tetracyklin i/lub sulfonamidy
- miejscowo – do worka spojówkowego: 0,5% roztwór siarczanu cynku i 2% maść cynkowa na skórę

ZAPALENIA SPOJÓWEK

ZAPALENIA SPOJÓWEK DOROSŁYCH

Bakteryjne zapalenie spojówek (*S. aureus*, *S. epidermidis*, *S. pneumoniae*, *S. pyogenes*, *H. influenzae*)

- oczyszczenie worka spojówkowego i brzegu powiek z wydzieliny
- antybiotyk lub chemioterapeutyk miejscowo: w fazie ostrej – krople co 1–2 godz. w ciągu dnia i co 3–4 godz. w nocy, następnie – zmniejszenie częstości podawania kropli do 3–4 x dz. + maść na noc
- przy towarzyszącym dużym odczynie zapalnym – po uzyskaniu odpowiedzi klinicznej na zastosowany antybiotyk: niewielkie dawki kortykosteroidów podawane miejscowo*
- wspomagająco: środki o działaniu odkażającym zawierające związki srebra (1% *Argentum nitricum*, lapis do przyżegania brzegów powiek), siarczan cynku lub błękit metylenowy oraz preparaty o działaniu animizującym

* W zapaleniu spojówek dobór leku oparty jest na obrazie klinicznym. Stosuje się miejscowo antybiotyki o szerokim spektrum (fluorochinolony, aminoglikozydy lub chloramfenikol). W zakażeniach bakteriami G (+) stosuje się sulfonamidy lub bacytracynę, w zakażeniach bakteriami G (-) – aminoglikozyd lub polimiksynę.

Kąpielowe (wtrętowe) zapalenie spojówek dorosłych

(*Chlamydia oculogenitalis*)

- miejscowo: maść z tetracykliną, makrolidami, sulfacetamid
- ogólnie (w przypadkach infekcji chlamydiami z objawami zapalenia szyjki macicy, pochwy, gardła lub górnych dróg oddechowych – z towarzyszącymi zmianami ocznymi): tetracykliny – od 8 dni do 3 tygodni

Wirusowe zapalenia spojówek

Zapalenie spojówek wywołane mięczakiem zakaźnym (*Pox virus*)

- zajęcie spojówek wiąże się z umiejscowieniem na powiekach wykwitów pierwotnych
- postępowanie: mechaniczne zniszczenie guzka przez wyciśnięcie, krioterapię, kauteryzację

Adenowirusowe zapalenie spojówek (gorączka gardłowo-spojówkowa) adenowirusy typu 3 i 7.

- przez pierwsze 2 tygodnie cechuje się wysoką zakaźnością (chory powinien pozostać w domu)
- ścisłe przestrzeganie ogólnych zasad higieny

Opryszczkowe zapalenie spojówek

(*Herpes Simplex Virus* – HSV)

ZAPALENIA ROGÓWKI

Zapalenie spojówek w przebiegu półpaśca ocznego

(*Varicella-Zoster Virus* – VZV)

ZAPALENIA ROGÓWKI

Zapalenie spojówek w przebiegu infekcji wirusami: grypy, odry, świnki, Echo, Coxackie, polio (*Influenza-, Mumps-, Echo-, Coxackie-, Polio Virus*)

- za wyjątkiem zakażeń wirusem HSV i VZV nie ma swoistego leczenia
- leczenie objawowe: sztuczne łzy, zimne kompresy, krople zmniejszające przekrwienie i obrzęk spojówek, niesterydowe leki przeciwzapalne
- zapobieganie nadkażeniu bakteryjnemu: antybiotyków miejscowo

Uwaga!

Aktywne wirusowe zapalenie spojówek stanowi bezwzględne przeciwwskazanie do stosowania leków zawierających kortykosteroidy. Można je zastosować przy współistniejących naciekach rogówki – początkowo: 2–4 x dz., następnie: 1 x dz.

Grzybicze zapalenie spojówek (*Candida albicans, Aspergillus*)

- występowanie:
 - po drobnych urazach gałki ocznej
 - po przewlekłym stosowaniu do worka spojówkowego kropli antybiotykowo-kortykosteroidowych
- wskazówką co do etiologii grzybiczej może stanowić oporność na leczenie antybiotykami i sulfonamidami, zwłaszcza jeśli towarzyszy zapalenie kanalików łzowych
- miejscowo: preparaty przeciwgrzybicze (klotrimazol, natamycyna, 0,25% amfoterycyna B)

Uwaga! Preparaty steroidowe są przeciwwskazane

ZAPALENIA SPOJÓWEK NOWORODKÓW

Rzęzączkowe zapalenie spojówek (*Neisseria gonorrhoeae*)

- profilaktycznie – bezpośrednio po urodzeniu: po 1 kropli 1% roztw. azotanu srebra (zabieg Credego)
- dokładne wyplukanie treści ropnej roztworem soli fizjologicznej
- miejscowo: bacytracyna w maści – 4 x dz., gentamycyna – co 1–2 godz., roztw. penicyliny G w stęż. 100 000 j.m./ml – co 1 godz.
- ogólnie: Penicylina G dom. 50 000 j.m./kg m.c. – 2 x dz. lub cefalosporyny (cefotaksym 100 mg/kg m.c. dom.)
- przy zajęciu rogówki – 0,5% roztwór atropiny

Zapalenie spojówek noworodków wywołane przez chlamydie

- ustępuje bez leczenia po ok. miesiącu trwania, ale miejscowe stosowanie leków przyspiesza okres zdrowienia i zapobiega wystąpieniu zmian rogówkowych
- miejscowo: sulfacetamid lub erytromycyna – 4 x dz.
- ogólnie: erytromycyna 25 mg/kg m.c. – 2 x dz. przez 14 dni

Proste bakteryjne zapalenie spojówek

(*Pseudomonas spp.*, *Staphylococcus spp.*, *Streptococcus spp.*, *Haemophilus spp.*)

- miejscowo: antybiotyki zgodnie z antybiogramem

ZAPALENIA ROGÓWKI*

Bakteryjne zapalenie rogówki

(*P. aeruginosa*, *S. aureus*, *S. epidermidis*, *S. pneumoniae*)

- klinicznie – równoznaczne z obrazem wrzodu rogówki
- natychmiastowe, intensywne rozpoczęcie leczenia – miejscowo: antybiotyki o szerokim spektrum (np. ciprofloksacyna) w kroplach – co 0,5–1 godz., po uzyskaniu poprawy – co 2 godz.
- weryfikacja leczenia po uzyskaniu wyników antybiogramu
- przy znacznie nasilonym procesie zapalnym i, gdy proces przechodzi na twardówkę oraz do wnętrza gałki ocznej – antybiotyk ogólnie
- wstrzyknięcia podspojówkowe antybiotyku – 1–2 x dz.

Rzęzączkowe zapalenie rogówki i spojówki dorosłych

- usunięcie wydzieliny ropnej, bardzo częste przepłukiwanie oka roztworem soli fizjologicznej
 - miejscowo: antybiotyk (gentamycyna, erytromycyna, bacytracyna) w kroplach – 6 x dz.
 - ogólnie: cefotaksym 500 mg doż. – 4 x dz.
- Jeśli procesem chorobowym objęta jest tylko spojówka, może wystarczyć kuracja 1-dniowa, lecz w przypadku zajęcia rogówki wskazane jest kontynuowanie leczenia przez 3–5 dni

* **Uwaga terapeutyczna** na końcu działu ZAPALENIA ROGÓWKI

Wirusowe zapalenie rogówki

Nagminne zapalenie rogówki i spojówki (*adenowirus typu 8 i 19*)

- preparaty przeciwwirusowe, brak leczenia swoistego
- miejscowo: idoksyurydyna
- krople ozonowe (przyspieszają nabłonkowanie ubytków rogówki i powodują cofanie się nacieków)
- laser excimer (fotoablacja nabłonka rogówki wraz z komórkami zakażonymi wirusem)
- stosowanie steroidów – w przypadku obniżenia ostrości wzroku, odczynu zapalnego przedniego odcinka błony naczyniowej, powstania błon rzekomych, wystąpienia nacieków w osi widzenia

Opryszczkowe zapalenie rogówki (*HSV*)

- miejscowo: 3% acyklowir (maść do oczu) co 4 godz. przez co najmniej 3 dni po wygojeniu się owrzodzenia (mogą wystąpić: pieczenie i powierzchowne zmiany w rogówce o typie keratopatii), ew. preparat triflurydyny
- maść na zmiany skórne
- leki przyspieszające reepitelializację rogówki
- w przypadku głębokich zmian istoty właściwej, zapalenia tarczowatego i po wygojeniu nabłonka – dodatkowo: steroidy miejscowo
- ciężki przebieg kliniczny: acyklowir p.o. 200–400 mg – 5 x dz. przez 7–10 dni.

Zapalenie rogówki wywołane wirusem półpaśca (*VZV*)

- leczenie należy rozpocząć w ciągu 3 dni od wystąpienia zmian skórnych
- miejscowo: preparaty przeciwwirusowe (acyklowir, idoksyurydyna); Denotivir powoduje szybkie ustępowanie bólu towarzyszącego zakażeniu VZV
- na zmiany skórne: leki przeciwwirusowe oraz preparaty steroidowo-antybiotykowe (maść, aerosol)
- doustnie: acyklowir – 800 mg 5 x dz. przez 7–10 dni
- przy zaburzeniach odporności: acyklowir dożylnie
- w ciężkich powikłaniach ocznych (pieniążkowate i tarczowate zapalenie rogówki, odczyn zapalny tęczęwki i ciała rzęskowego, nawrót objawów po zbyt wczesnym zaprzestaniu leczenia): krople steroidowe

Pierwotniakowe zapalenie rogówki (*Acanthamoeba*)

- zakaz noszenia soczewek kontaktowych
- miejscowo:
 - propamidyna w kroplach i maści
 - neomycyna w kroplach co 1–2 godz.
 - klotrimazol w maści co 2 godz.
- doustnie: ketokonazol – 200 mg 2 x dz.
- w ciężkich przypadkach: keratoplastyka drążąca

Grzybicze zapalenie rogówki (*Candida, Aspergillus, Fusarium*)

- miejscowo: natamycyna w kroplach, klotrimazol (maść do oczu), ew. 0,25% amfoterycyna B - w kroplach i maści
- wstrzyknięcia podspojówkowe z 0,25% roztworu amfoterycyny B
- doustnie: flukonazol – 400 mg/dobę lub ketokonazol – 200–400 mg/dobę
- w przypadkach opornych na leczenie: keratoplastyka drążąca

Uwaga terapeutyczna: dodatkowo w zakażeniach rogówki o etiologii bakteryjnej, wirusowej, pierwotniakowej i grzybiczej stosuje się:

- przy odczynie zapalnym przedniego odcinka błony naczyniowej:
mydratica-cyclopegica - w celu zapobiegania zrostom tylnym i zmniejszenia dolegliwości bólowych przez zniesienie odruchowego skurczu mięśnia rzęskowego
- przy podwyższonym ciśnieniu wewnątrzgałkowym (obrzęk beleczkowania):
miejscowe i ogólne **leki obniżające ciśnienie śródgałkowe** (β -blokery, inhibitory anhidrazy węglanowej, prostaglandyny)
- **leki przeciwbólowe** - NLPZ (miejscowo i ogólnie)

ZAKAŻENIA NARZĄDU ŁZOWEGO

Przewlekłe zapalenie kanalików łzowych

(*Actinomyces israeli*, *Propionibacterium sp.*)

- usunięcie przyczyny zapalenia
- płukanie dróg łzowych roztworem antybiotyku lub płynem zawierającym lek przeciwgrzybiczy
- miejscowo: erytromycyna lub fluorochinolony (np. ciprofloksacyna) - 4 x dz. przez 7-14 dni
- w ciężkich przypadkach: ogólna antybiotykoterapia
- w zakażeniu *Actinomyces spp.*: ogólne leczenie benzylpenicyliną
- leczenie chirurgiczne

Zapalenie woreczka łzowego

- ciepłe kompresy, masaż okolicy woreczka łzowego
- ogólnie: antybiotyk o szerokim spektrum działania (fluorochinolony, amoksycylina, cefalosporyny)
- miejscowo: antybiotyk w maści i kroplach (aminoglikozyd, erytromycyna, fluorochinolony) - przez 10-14 dni
- nacięcie i drenaż woreczka łzowego
- leczenie chirurgiczne (dakriocystorhinostomia)

Zapalenie gruczołu łzowego (bakteryjne)

- antybiotyki ogólnie

ZAKRZEPOWE ZAPALENIE ZATOKI JAMISTEJ

- pozajelitowa, intensywne antybiotykoterapia (antybiotyk o szerokim spektrum działania) w maks. dawkach dobowych przez 10-14 dni; wyjściowo: cefalosporyny z aminoglikozydami, po antybiogramie - modyfikacja leczenia
- przy opornych szczepach *S. aureus* (MRSA): wankomycyna
- profilaktyka uogólnionej zatorowości: leczenie przeciwzakrzepowe
- przy znacznym obniżeniu ostrości wzroku: steroidoterapia
- leczenie chirurgiczne (drenaż)

ROPOWICA OCZODOŁU

Przedprzegrodowe zapalenie tkanek oczodołu (*S. aureus*, *S. pyogenes*, u dzieci: *H. influenzae*)

- antybiotykoterapia ogólna według wyników wymazów – doustnie;
w cięższych stanach: benzylopenicylina dom. – 2,4–4,8 mln j.m./dobę
- w przypadku etiologii wirusowej (HSV, VZV): acyklowir – 400–800 mg p.o. 5x dz. przez 10 dni
- nacięcie i drenaż zmian ropnych
- w przypadku urazu: profilaktyka przeciwcęzkowa

Zapalenie tkanek oczodołu (*S. pneumoniae*, *S.aureus*, *S. pyogenes*, *H. influenzae*)

- antybiotykoterapia dożylnie:
 - klindamycyna - 600 mg co 8 godz.; ceftazydym – 2 g co 12 godz. (modyfikacja leczenia po uzyskaniu antybiogramu)
 - przy zakażeniu bakteriami beztlenowymi: metronidazol – 500 mg 2 x dz.
 - przy podejrzeniu zakażenia opornym szczepem *S.aureus* (MRSA): wankomycyna - 500 mg co 6 godz. we wlewie 60 min.
 - przy zakażeniu *H. influenzae* u dzieci: ampicylina – 200 mg/kg m.c./dobę
 - przy zakażeniu grzybiczym: amfoterycyna
- po uzyskaniu poprawy: antybiotykoterapia doustna
- przy powikłaniach: konsultacje specjalistyczne (laryngologiczna, neurologiczna)
- monitorowanie stanu ogólnego i miejscowego pacjenta
- w przypadku braku skuteczności leczenia antybiotykami, ropnia podokostnowego oczodołu i ropnia oczodołu DRENAŻ CHIRURGICZNY

ZAPALENIE WNĘTRZA GAŁKI OCZNEJ

- podspojówkowe lub podtorebkowe wstrzyknięcia antybiotyku o szerokim spektrum działania z dodatkiem steroidu (gentamycyna lub wankomycyna + deksametazon lub hydrokortyzon)
- podanie antybiotyku okołogałkowo i do komory ciała szklistego (wankomycyna, ceftazydym, amikacyna, ceftriakson, cefuroksym)
- dożylna antybiotykoterapia:
 - wankomycyna - 2 x 1g (infuzja 60–90 min.) + ceftazydym 3 x 2g (szybka infuzja); amikacyna lub gentamycyna; przy podejrzeniu zakażenia bakteriami beztlenowymi – dodatkowo: klindamycyna – 600 mg co 8 godz.
- steroidy dożylnie (prednizon – 1 x 5 mg/kg m.c.)
- przy zakażeniu o etiologii grzybiczej: amfoterycyna B - ogólnie i do komory ciała szklistego
- miejscowo: steroidy w kroplach (są bezwzględnie przeciwwskazane przy podejrzeniu zakażenia grzybami)
- okołogałkowe iniekcje steroidów (deksametazon)

Ceftazydym z wankomycyną należy podawać w osobnych strzykawkach, ponieważ zmieszane razem wytrącają osad. W miarę poprawy stanu miejscowego antybiotyki dożylnie - po 6–10 dniach terapii - zmienia się na doustne i podaje łącznie do 14 dni.